



Стопански
факултет

Социално-
икономически
анализи

Книга 2/2022 (22)

DOI: 10.54664/RUH1309

Пресиян Василев*

ОДИТНИ МНЕНИЯ В ПУБЛИЧНИЯ СЕКТОР – СЪЩНОСТ И ВИДОВЕ

Presiyan Vasilev

AUDIT OPINIONS IN THE PUBLIC SECTOR: NATURE AND TYPES

Abstract: In order to reach the statement of an audit opinion, it is necessary to perform various activities that serve as a guarantor, so that the audited organization carries out its activities in accordance with the legal and by-law requirements and the general framework for financial reporting. The main purpose of the article is to clarify the nature and types of audit opinions expressed by the National Audit Office of Bulgaria for the period 2005–2020. The main conclusion reached is that public sector organizations should improve their internal control environment, which would help accounting.

Keywords: audit opinions; internal control; municipalities; ministries.

Въведение

Одитната дейност е свързана с осъществяване на разнообразни процедури и тестове, които имат за цел да дадат разумна увереност, че дейността на обекта на одит е в съответствие с приложимата обща рамка за финансово отчитане. Във връзка с това от одиторите се изисква да изразят мнение (становище) относно финансовия отчет. Последният предоставя информация за имущественото и финансовото състояние на организацията, и поради това, контролните органи трябва да се запознаят детайлно с дейността и спецификата на одитираната структура, вкл. вътрешния ѝ контрол. В настоящата разработка са разгледани изразените одитни мнения от Сметната палата на Република България за периода 2005–2020 г.

Обект на изследване в настоящата статия е влиянието на изразените одитни мнения върху дейността на организацията.

Предмет на изследване е взаимовръзката между неправилните отчитания, одитните доказателства и одитните мнения.

Основната **цел** на разработката е да изясни същността и видовете одитни мнения, изразени от Сметна палата за периода 2005–2020 г. Поставената цел се реализира посредством изпълнение на следните **задачи**:

- дефиниране на понятието „одитно мнение“;
- извеждане на видовете одитни мнения (становища);
- извършване на анализ на изразените одитни мнения в министерствата и ведомствата, вкл. и в общините.

* Пресиян Василев – Сметна палата на Република България, доктор, e-mail: p.i.vasilev@abv.bg

Използвани са следните **методи**: индуктивен и дедуктивен метод; сравнителен метод, анализ и класификация. Поради особеностите на изследваната проблематика са използвани предимно данни от Отчетите за дейността на Сметна палата на Република България.

1. Същност и видове одитни мнения

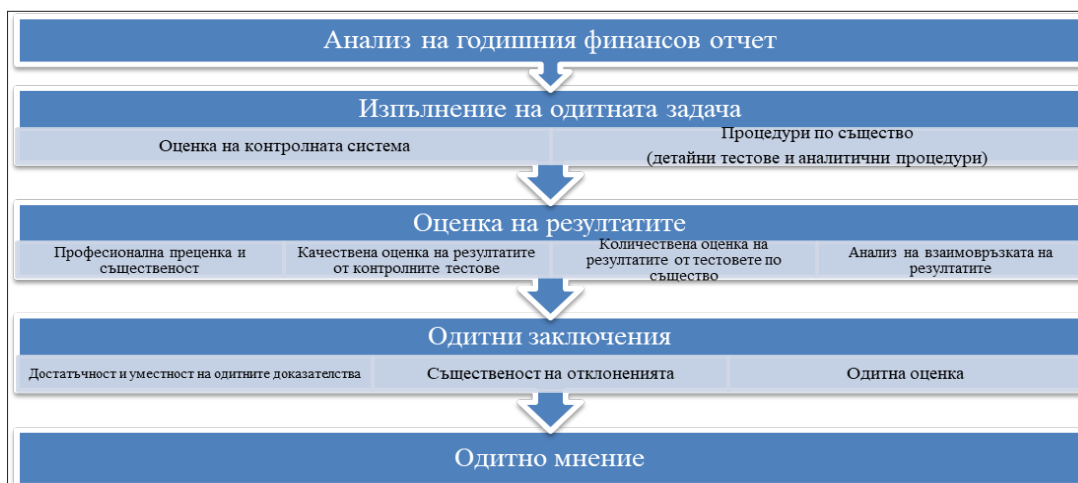
Одитът преминава през няколко етапа, в които се изследват различни процеси и дейности. При **планирането** е необходимо да се придобие обща представа за организацията – правна рамка, регламентираща дейността ѝ, вътрешен контрол, организационна структура, съществени промени, настъпили през периода, като сливания, вливания, отделяне на второстепенен разпоредител с бюджет, промяна в управленския екип, невъзможност за осигуряване на подходящи лица, които да осъществяват оперативни дейности. **Изпълнението**, като следващ етап, се характеризира със същинската одитна дейност, при която се проверяват позиции (съществени и несъществени) от баланса, отчета за приходите и разходите, отчета за касово изпълнение на бюджетите, сметките за средства от Европейския съюз и сметките за чужди средства. **Докладването и контролът на качеството** са последните етапи от одитния процес. Посредством първото, контролният орган запознава ръководството на одитираната организацията и обществото с процедурите, които е осъществил и заключенията до които е достигнал. На базата на заключенията, одиторът изразява **мнение за финансовия отчет** (ФО). Основната цел е да се повиши степента на доверие на потребителите във финансовите отчети.

Формирането на мнение относно финансовите отчети е свързано с установяване, от страна на одитора, на това дали отчетите дават вярна и честна представа за финансовото и имущественото състояние на организацията. Целите на одитора „са“:

а) да формира мнение относно финансовия отчет въз основа на оценка на заключенията, изведени от получените одиторски доказателства;

б) да изрази това мнение посредством писмен доклад“.

Посредством фиг. 1 се представят нагледно действията, които трябва да се извършат, за да се достигне до изразяване на мнение за финансовия отчет.



Фигура 1. Изразяване на одитно мнение – етапи

Одитното мнение е комплексна оценка и е отражение на процедурите и тестовете, които е използвал контролният орган, за да достигне до конкретни заключения. На база осъществените одитни процедури, одиторът трябва да постигне разумна увереност, че финансовият отчет е изготвен във всички съществени аспекти, в съответствие с приложимата рамка за финансово

¹ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1700 „Формиране на мнение и докладване върху финансовите отчети“, т. 6, с. 8.

отчитане. Мнението се формира „в зависимост от извършената оценка на кумулативното влияние на стойността на установените неправилни отчитания върху информацията от годишния финансов отчет (ГФО)“².

В случаите, когато отчетът на организацията е изготвен в съответствие с общата рамка за достоверно представяне, е необходимо да се направи оценка и за това дали той постига достоверно представяне. Последното „включва“³:

- цялостно представяне, структура и съдържание на финансовия отчет; и
- дали финансовия отчет представя стоящите в основата сделки и събития по начин, който постига достоверно представяне“.

Възможно е в одитния доклад да се включи раздел с наименование „Ключови одиторски въпроси“, в който се отразяват въпроси, които според одитора са били с най-голяма значимост и са разгледани при одита на финансови отчети, но за тях не се предоставя отделно мнение. Независимо че тези въпроси са ключови за текущия одит, одиторът трябва да установи дали същите не са били ключови и при предходни одити, което показва, че е целесъобразно да бъдат наблюдавани и изследвани по-задълбочено.

Одиторското мнение може да бъде:

- немодифицирано;
- модифицирано.

Съгласно Международния стандарт на Върховните одитни институции (МСВОИ) 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“ съществуват три модификации на мнението – квалифицирано, отрицателно и отказ от изразяване на мнение. Решението, „което от тях е подходящо зависи от“⁴:

естеството на въпроса, пораждащ модификация, дали финансовият отчет съдържа съществени неправилни отчитания или, в случай на невъзможност да бъдат получени достатъчни и уместни одиторски доказателства, дали е възможно да съдържа съществени неправилни отчитания;

преценката на одитора относно всеобхватността на ефекта или възможния ефект от този въпрос върху финансовия отчет“.

Всеобхватно е влиянието, при което неправилните отчитания са на **обща стойност над 4% от актива на баланса** (виж табл. 1). Такива ефекти върху финансовия отчет са „тези, които по преценка на одитора“⁵:

- не са свързани с конкретни елементи, сметки или позиции във финансовия отчет;
- ако са свързани, представляват или биха представлявали съществена част от финансовия отчет;
- във връзка с оповестяванията са от фундаментално значение за разбирането от страна на потребителите на финансовия отчет“.

² Наръчник за прилагане на международно признатите одитни стандарти и одитна дейност на Сметната палата, част „Финансови одити“, 2022 г., с. 187.

³ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1700 „Формиране на мнение и докладване върху финансовите отчети“, т. 14, с. 11.

⁴ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“, т. 2, с. 8.

⁵ Наръчник за прилагане на международно признатите одитни стандарти и одитна дейност на Сметната палата, част „Финансови одити“, 2022 г., с. 189.

Таблица 1. Видове одитни мнения и ефект от отклоненията

| Ефект на отклоненията | Вид одитно мнение |
|--------------------------------------------------------------------------|-------------------------------|
| Несъществен < Ниво на същественост на финансовия отчет като цяло (НСФОЦ) | Немодифицирано |
| Съществен, но не всеобхватен > НСФОЦ < 4% | Квалифицирано |
| Съществен и всеобхватен > 4% | Отрицателно |
| Съществен, всеобхватен, ограничение в обхвата | Отказ от изразяване на мнение |

Адаптирано от източник: Наръчник за прилагане на международно признатите одитни стандарти и одитна дейност на Сметната палата, част „Финансови одити“

Видно от таблицата, в случай че одиторът е достигнал до заключения, които му дават основание да смята, че отчетът на организацията дава вярна и честна представа за състоянието ѝ, той изразява немодифицирано мнение, което е показателно затова че отчетът:

е изготвен в съответствие със счетоводните принципи и политики, и същите са прилагани адекватно през одитирания период;

е в съответствие с нормативните изисквания;

включва необходимите оповестявания за всички съществени въпроси;

не съдържа съществени неправилни отчитания, които превишават определеното ниво на същественост за целия финансов отчет като цяло.

Квалифицираното мнение може да се разгледа в *две хипотези*. Първо, когато субектът на одит е събрал достатъчни и уместни одитни доказателства, и достигне до заключение, че **неправилните отчитания, поотделно или взети заедно, са съществени, но не и всеобхватни**. Второ, когато поради редица фактори **не е могъл да събере достатъчни и уместни одитни доказателства**, които да послужат за основа на мнението, **а отражението на тази невъзможност върху финансовия отчет би било съществено, но не и всеобхватно**. Оценката за съществено и всеобхватно влияние се определя от НСФОЦ.

Неправилните отчитания се оценяват спрямо нивото на същественост за конкретен клас сделки и операции, салда по сметки и/или оповестявания (НСКСО), ако такова е определено. **При условие, че тези отчитания надвишават НСКСО, но са по-ниски от НСФОЦ, одиторът трябва да разчита на професионалната си преценка за изразяване на квалифицирано мнение**. От контролния орган се изисква да събере необходимите му одитни доказателства, независимо че е възможно да има ограничение в обхвата на одита (поради обективни или субективни причини). Произтичащите последици от ограниченията и другите негативни влияния, задължително се комуникират с ръководството на организацията. Ако ръководството откаже да отстрани тези проблеми, одиторът следва да обсъди това с лицата, натоварени с общо управление, „*освен ако всички лица, натоварени с общо управление участват в ръководството на организацията*“⁶. В този случай, одиторът трябва да анализира възможностите за използване на алтернативни процедури.

Ограничение в обхвата може „*да възникне от*“:

обстоятелства извън контрола на организацията;

обстоятелства, свързани с естеството или времето на изпълнение на работата на одитора;

или

ограничения, наложени от ръководството“.

Отрицателно мнение се изразява, когато „*одиторът е получил достатъчни и уместни одиторски доказателства и достигне до заключение, че неправилните отчитания, самостоятелно*

⁶ Международен одиторски стандарт 260 (преработен) „Комуникация на одиторски въпроси с лица-та, натоварени с общо управление“, параграф 13, с. 299.

⁷ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“, с. 18.

или като съвкупност, са както съществени, така и всеобхватни за финансовия отчет“⁸. Формулирането на този вид мнение е показателно, че финансовите отчети не са съставени вярно и честно, вследствие на което в доклада е необходимо накратко да се посочат въпросите, които пораждаат несъгласие. Основанието за формиране на такова мнение трябва да бъде документирано по подходящ начин.

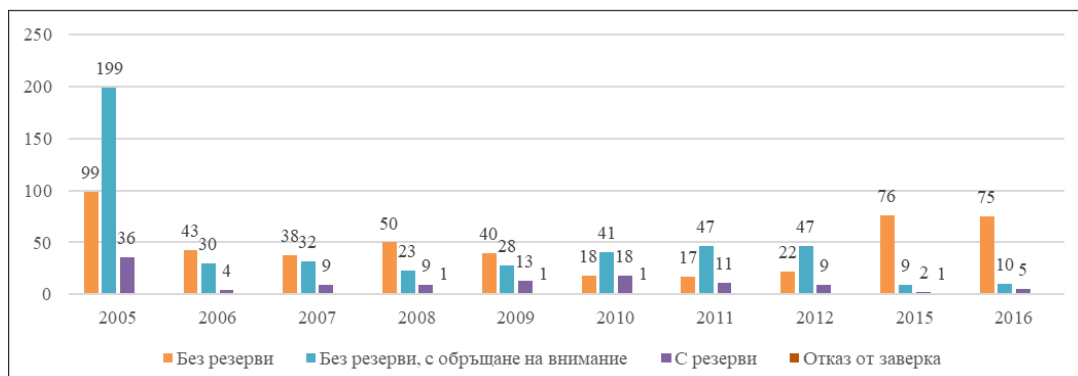
Одиторът **отказва да изрази мнение** относно финансовия отчет, когато не е могъл да получи необходимите одитни доказателства, въз основа на които да достигне до конкретни заключения и да формира мнението си за него. Въз основа на това контролният орган достига до извода, че възможният ефект върху отчета от неразкритите неправилни отчитания, ако са налице такива, би могъл да бъде както съществен, така и всеобхватен. Подобен вид мнение се изразява, когато има множество елементи на несигурност и контролният орган достигне до заключение, че „независимо че е получил достатъчни и уместни одиторски доказателства по отношение на всеки един от отделните елементи на несигурност, не е възможно да формира мнение, поради потенциалното взаимодействие между елементите на несигурност и техния възможен кумулативен ефект върху финансовия отчет.“⁹.

Разликите между отрицателното мнение и отказа от изразяване на мнение са, че при първото одиторът е събрал достатъчни и уместни одитни доказателства, които по категоричен начин подкрепят твърденията му относно недостоверното представяне на имущественото и финансовото състояние на обекта на одит. При второто контролният орган не е успял да събере необходимите доказателства, на база които да формира мнението си, но е определил, че ефектът от неразкритите неправилни отчитания може да бъде както съществен, така и всеобхватен.

Въз основа на изложеното може да се направи изводът, че одитното мнение е част от етап докладване и бива модифицирано и немодифицирано. В зависимост от това дали ефектът от неразкритите неправилни отчитания е всеобхватен и/или съществен, се определя и мнението на одитора. След като се изясни същността, особеностите и видовете мнения е необходимо да се представят и данни, които дават представа за броя на мненията, изразени от Сметната палата на Република България.

2. Одитни мнения, изразени от Сметна палата за периода 2005–2020 г.

В настоящия параграф са разгледани одитните становища, изразени от Сметната палата през изследвания период, 2005–2020 г. Същите са разделени на становища за министерства, ведомства, Държавни висши училища (ДВУ), Българска академия на науките (БАН) и за общини. Необходимо е да се направи уточнението, че използваните становища „без резерви“, „без резерви, с обръщане на внимание“, „с резерви“ и „отказ от заверка“ отговарят на гореописаните одитни мнения.



Източници: Отчети за дейността на Сметна палата на Република България за периода 2005–2016 г.

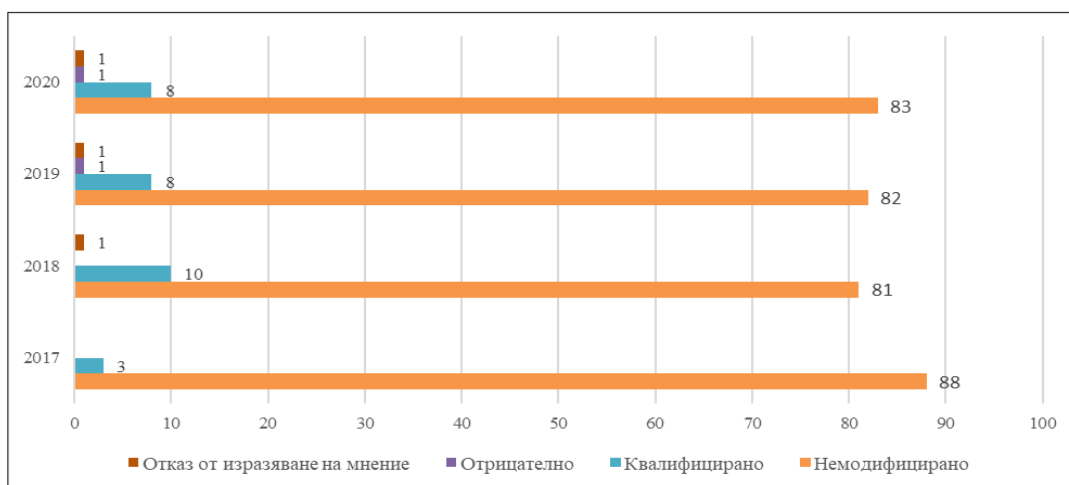
Фигура 2. Изразени одитни становища за министерства, ведомства, ДВУ и БАН (брой)

⁸ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“, т. 8, с. 10.

⁹ Международен стандарт на Върховните одитни институции 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“, т. 10, с. 10.

Данни за 2013 и 2014 г. липсват, тъй като през този период са налице промени в организацията на дейността на Сметна палата, свързани със смяна на ръководството, поради което Отчетът за дейността ѝ е по-обобщен. На база информацията от фигурата ясно се очертава, че в значителна част от случаите Върховната одитна институция¹⁰ изразява становище „без резерви, с обръщане на внимание“, което постепенно е изместено от становището „без резерви“. Най-малко са отказите от заверка на годишните финансови отчети, и това са на:

- Министерски съвет за 2008 г., поради неспазване на Одитен стандарт №3 на Сметната палата, свързан с невярно и нечестно представяне на финансовия отчет;
- Държавна агенция по туризъм за 2009 г., поради допуснати съществени грешки;
- Министерство на земеделието и храните за 2010 г., поради допуснати съществени по характер грешки;
- Държавно висше училище за 2015 г., поради допуснати съществени грешки.



Източници: Отчети за дейността на Сметна палата на Република България за периода 2017–2021 г.¹¹

Фигура 3. Изразени одитни мнения за министерства, ведомства, ДВУ и БАН (брой)

Разделянето на периодите е вследствие от навлизането и приемането на Международните стандарти на Върховните одитни институции, както и възприемането на наименованията на одитните мнения (становища). Най-много на брой продължават да бъдат немодифицираните мнения, а най-малко – отказите.

Въз основа на представените данни, могат да се посочат и **най-честите грешки и нередности**, които са констатирани по време на финансовите одити:

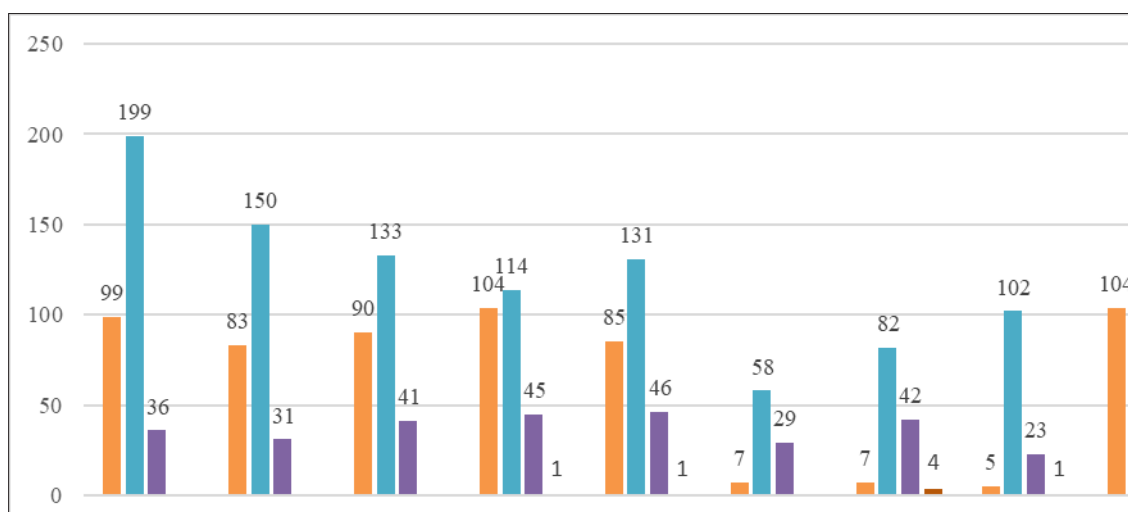
- неспазване на счетоводните принципи (принцип за предпазливост, принцип за текущо начисляване) и общи правила при изготвянето на ГФО;
- неправилно осчетоводени активи, вкл. инфраструктурни обекти и участия в търговски дружества;
- неправилно осчетоводени банкови гаранции;
- неправилно определени разходи за амортизация;
- неправилно класифициране на активи, пасиви, приходи, разходи и трансфери;
- неправилно осчетоводени ангажименти и провизии;
- неправилно отчитане на предоставените аванси като разходи за текущия период и др.

¹⁰ Под Върховна одитна институция (ВОИ) следва да се разбира Сметна палата. Под това наименование са известни в международните среди.

¹¹ В отчета за дейността на Сметна палата за 2021 г. са включени данни за 2020 г., поради тази причина е посочена 2021 година.

Предоставена е възможност за извършване на корекции по време на одита както за министерствата и ведомствата, така и за общините, което допринася за промяна на изразеното мнение. В голяма част от случаите обектите се възползват от това си право. Поради това установените неправилни отчитания (грешки и нередности) от некоригирани се трансформират в коригирани. Наред с тях, одиторът оценява вътрешния контрол, изграден в организацията, други събития, свързани с неспазване на законови и подзаконови нормативни актове, вкл. неспазване на указанията, издавани от дирекция „Държавно съкровище“ към Министерството на финансите. **Недостатъците при вътрешния контрол** могат да са в резултат на създадени контролни процедури, които не са изпълнявани съобразно регламентирания в организацията ред, не са действали непрекъснато, не са прилагани последователно и не са ефективни. Основната предпоставка за недопускане на подобни действия е „изграждането на система за управление на рисковете, която е един от ключовите моменти в ефективното управление на риска, а политиката за поемане на риск трябва да се спазва във всички звена, като обхваща всички относими финансови и нефинансови рискове“¹². **Неспазване на законите** – не е изградено звено за вътрешен одит, в случаите когато такова задължително трябва да има, не е създаден одитен комитет, съгласно Закона за вътрешния одит в публичния сектор, не е актуализирана Стратегията за управление на риска, не е извършван преглед на Риск-регистрите, съгласно Закона за финансовото управление и контрол в публичния сектор, превишение (или поети по-малко) ангажименти за разходи, съгласно Закона за публичните финанси и др. Посочените неправомерни, по своята същност, дейности не са изчерпателни, тъй като в хода на одитния процес могат да възникнат и други казуси, изискващи различно тълкуване.

На следващо място се изследват **общините**, които имат и своите особености, породени от разнообразните дейности, които осъществяват и спецификата на съответния второстепенен разпоредител с бюджет (ВРБ) – болници, детски градини, училища, социални домове (виж фиг. 4.).

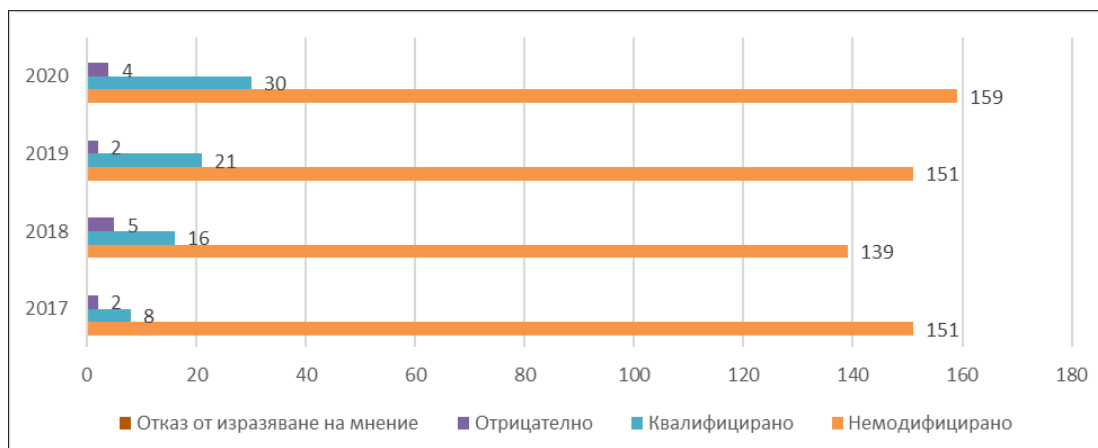


Източници: Отчети за дейността на Сметна палата на Република България за периода 2005–2016 г.
Фигура 4. Изразени одитни становища за общини (брой)

Преобладаваща част от становищата са „без резерви, с обръщане на внимание“ и „без резерви“. Интерес представлява по-големия брой становища „с резерви“, в сравнение с дадените такива за министерствата. Най-много са през 2009 г., 46 броя. Изразяването на подобен вид мнение е свързано с недостатъци и пропуски в процедурите и правилата на общините, като: в община Стралджа дейността по определянето, събирането и отчитането на местните данъци и такса битови отпадъци е правно уредена, но тя не е добре развита с издадените от кмета вътрешни ак-

¹² Видолова, М., Павлова, М. Риск мениджмънт и професионална етика във фирмената дейност // Годишник на Софийски университет „Свети Климент Охридски“, Стопански факултет, 2020, Том 18, с. 62.

тове¹³, определянето на местните данъци и такса битови отпадъци е извършено законосъобразно, но от общината не са предприети законовите действия по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за принудително събиране на вземанията от данъци и такса битови отпадъци¹⁴; в бюджета на община Сливен за 2009 г. са надценени възможностите на общината да реализира приходи от продажба на общински имоти. В резултат на неизпълнението на тези приходи е отчетено голямо неизпълнение на собствените приходи, а оттук и голямо неизпълнение на капиталовите разходи – 26 на сто от планираните; през 2008 г. числеността на персонала и средната брутна работна заплата за функция „Образование“ – местни дейности, в община Бургас не са определени с решение на Общинския съвет от 01.01.2008 г., с което е нарушена разпоредбата на ПМС №175 от 2007 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности¹⁵ и др. п.



Източници: Отчети за дейността на Сметна палата на Република България за периода 2017–2021 г.

Фигура 5. Изразени одитни мнения за общини (брой)

Запазва се броят на общините, при които изразеното одитно мнение е „немодифицирано“, като най-значимият е през 2020 г., 159 бр., а най-малко през 2018 г., 139 бр. Същото важи и за квалифицираното мнение, което е на следващо място след немодифицираното.

Въз основа на данните от Отчета за дейността на Сметната палата, могат да се посочат и **„най-честите грешки и нередности**, констатирани по време на финансовите одити¹⁶:

- неправилно определяне на разходите за амортизация, в резултат на неизвършена актуализация на амортизационните планове;
- неизвършена инвентаризация на активите и пасивите, в т. ч. на разходи за активи с незавършил процес на придобиване в предходни периоди;
- неначислени разходи за провизии на персонала и вземания от наеми;
- неначислени приходи и разходи по корективни сметки в края на отчетната година при наличие на основание за това;
- некапитализирани разходи за изграждане на инфраструктурни обекти;
- неправилно осчетоводени ангажименти;
- капиталовите разходи за строителство и основен ремонт на дълготрайни материални активи не се класифицират в зависимост от степента им на завършеност и др.“

На база гореописаните неправилни отчитания може да се направи изводът, че в общините е необходимо допълнително подпомагане и контрол за подобряване на финансовата им отчетност, вкл. и на вътрешния контрол.

Въз основа на изложението могат да бъдат формулирани следните изводи:

¹³ Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2009 г., с. 86.

¹⁴ В резултат на това към 31.12.2008 г. общият размер на несъбраните вземания е 292 хил. лв.

¹⁵ Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2009 г., с. 88.

¹⁶ Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2021 г.

Първо. Правилното и задълбоченото разбиране на дейността на организацията, предоставя възможност за навременното идентифициране и адекватното коригиране на установените рискове. В случай на открити неправомерни дейности, контролният орган трябва да е в състояние да избере най-подходящите процедури и тестове, които да извърши.

Второ. Одитните мнения (становища) са в пряка зависимост от неправилните отчитания и събраните одитни доказателства. На база на последните две, одиторът преценява дали отчетът на организацията дава вярна и честна представа за състоянието ѝ или не, и какво влияние оказват грешките и нередностите върху дейността на одитирания обект.

Трето. Вътрешният контрол е съществена и неизменна част от дейността на организациите, обект на одит. Недоброто познаване, игнорирането и неразбирането на част от контролите (вкл. полезността им) за обектите, води до мултиплициране на ефекта от грешките и пропуските, което неминуемо оказва влияние върху мнението на одитора.

Заклучение

Въз основа на изложението може да се обобщи, че изразяването на одитно мнение има за цел да повиши доверието на потребителите на финансови отчети. С цел гарантиране на това доверие, одиторите трябва да извършат определени процедури по начин, който допринася за ефективното, ефикасното и икономичното събиране на доказателства, посредством които се достига до определени заключения, които да послужат като база за формиране на такова мнение.

ЛИТЕРАТУРА

Видолова, М., Павлова, М. Риск мениджмънт и професионална етика във фирмената дейност // *Годишник на Софийски университет „Свети Климент Охридски“*, Стопански факултет, 2020, Том 18, с. 62. // **Vidolova, M., Pavlova, M.** Risk menidzhmant i profesionalna etika vav firmenata deynost // *Godishnik na Sofiyski universitet „Sveti Kliment Ohridski“*, Stopanski fakultet, 2020, Tom 18, s. 62.

Международен одиторски стандарт 260 (преработен) „Комуникация на одиторски въпроси с лицата, натоварени с общо управление“, параграф 13, с. 299 // *Mezhdunaroden oditorski standart 260 (preraboten) „Komunikatsia na oditorski vaprosi s litsata, natovareni s obshto upravlenie“*, paragraf 13, s. 299.

Международен стандарт на Върховните одитни институции 1700 „Формиране на мнение и докладване върху финансовите отчети“ // *Mezhdunaroden standart na Varhovnite oditni institutsii 1700 „Formirane na mnenie i dokladvane varhu finansovite otcheti“*.

Международен стандарт на Върховните одитни институции 1705 „Модификации на мнението, изразено в доклада на независимия одитор“ // *Mezhdunaroden standart na Varhovnite oditni institutsii 1705 „Modifikatsii na mnenieto, izrazeno v doklada na nezavisimia oditor“*

Наръчник за прилагане на международно признатите одитни стандарти и одитна дейност на Сметната палата, част „Финансови одити“, 2022 г. // 5. *Narachnik za prilagane na mezhdunarodno priznatite oditni standarti i oditna deynost na Smetnata palata, chast „Finansovi oditi“*, 2022 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2005 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2005 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2006 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2006 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2007 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2007 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2008 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2008 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2009 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2009 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2010 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2010 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2011 г. // *Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2011 g.*

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2012г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2012 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2015г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2015 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2016г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2016 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2017г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2017 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2018г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2018 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2019г. // 2019 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2020г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2020 g.

Отчет за дейността на Сметна палата на Република България за 2021г. // Otchet za deynostta na Smetna palata na Republika Bulgaria za 2021 g.